

Bang zijn...

Bang zijn, we zijn allemaal wel eens angstig. Misschien juist in tijden zoals nu of heeft u een andere situatie meegemaakt die u nog veel angstiger vond.

Het wordt anders als we spreken over doodsangsten.

Persoonlijk lijden van hen die ons zo dierbaar zijn, raakt. Het raakt helemaal als het jezelf betreft.

Ik heb vele mooie gesprekken mogen voeren met mensen in een laatste levensfase.

Bijzonder en allemaal uniek. In die gesprekken betrek ik graag Jezus. En in het bijzonder de verhalen van deze tijd. Van de stille week.

Het goed om stil te staan bij het lijden en sterven van Jezus. Hierin ontmoeten we God in ontferming en nabijheid. Wanneer Jezus zich verschuilt en niet meer optreedt in het openbaar, aan het eind van zijn leven, komen we in een tijd van stilte.

We zien God die het roepen hoort. We zien Jezus die door de duisternis gaat en geen licht meer ziet, en die dan zijn vertrouwen stelt op God. Blijf vertrouwen op de Eeuwige, de tijd van genade is gekomen. De ogen van Hem zijn op ons gericht.

Vertrouw op de HEER die helpt
Jesaja 50 4-10

God, de HEER, gaf mij een vaardige tong,
waarmee ik de moedeloze kan opbeuren.

Elke ochtend wekt hij mijn oor,
zodat het toegerust is om aandachtig te horen.

God, de HEER, heeft mijn oren geopend
en ik heb geen verzet geboden,
ik ben niet teruggedeinsd.

Ik heb mijn rug blootgesteld aan mijn folteraars,
wie mij de baard uittrokken, bood ik mijn wangen aan.

Ik heb mijn gezicht niet verborgen
toen ze mij beschimpten en bespuwden.

God, de HEER, zal mij helpen,
daarom word ik niet gekwetst
en is mijn gezicht zo onbewogen als een rots,
want ik weet dat ik niet beschaamd zal staan.

Hij die mij recht verschaft is nabij.

Wie durft tegen mij een geding aan te spannen?

Laten we samen voor het gerecht verschijnen.

Wie is mijn tegenstander in deze zaak?

Laat hij mij tegemoet treden.

God, de HEER, zal mij helpen –
wie zal mij dan veroordelen?

Mijn belagers vallen uiteen als een kledingstuk,
als een gewaad dat ten prooi is aan de motten.

Wie van jullie heeft ontzag voor de HEER?

Wie luistert naar de stem van zijn dienaar?
Hij die door de duisternis gaat
en geen licht meer ziet,
en die dan vertrouwt op de naam van de HEER
en vertrouwen stelt in zijn God.

Vraag ter overdenking: Voet u zich wel eens alleen in uw angsten? Durft u ze te delen?
En als dat even niet lukt, kan iemand u dan bijstaan?

Luister naar: Blijf mij nabij: <https://www.youtube.com/watch?v=WEoUJugTs-U>

Bid voor hen die in angst leven. Voor hen
waarbij het leven door een diep dal van
duisternis gaat. U kent ze of misschien bent
u het zelf. Breng het in gebed. Zoek de
stilte.

Mocht de tekst u zo geraakt hebben dat u
graag persoonlijk contact wilt dan kunt u
mailen naar foarelkoar@pkngaryp.nl,
contact opnemen met de wijkbezoekers,
bellen met de ouderling of contact
opnemen met mij.



Deze foto van Getsemane heb ik zelf 3 weken
terug gemaakt.
Mat. 26: 39 Hij liep nog een stukje verder,
knielde toen en bad diep voorovergebogen: 'Vader,
als het mogelijk is, laat dan deze beker aan mij voorbijgaan!
Maar laat het niet gebeuren zoals ik het wil,
maar zoals u het wilt.'